Lietas Nr. C17137812
Lietas arhīva Nr. CA-3189-13/31

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2013.gada 14.oktobrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija:

tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese A.Veita,

tiesneši: M.Zelmene, J.Freimanis,

ar tiesas sēžu sekretāri S.Smirnovu,

piedaloties zvērinātam advokātam A.Vidžupam,

atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu SIA „Latmāja" prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Jūrmalas pilsētas tiesas 2013.gada 9.aprīļa spriedumu.

Aprakstošā daļa

2012.gada 31.jūlijā SIA „Latmāja" (turpmāk tekstā arī – prasītāja) cēlusi prasību Jūrmalas pilsētas tiesā pret /pers. A/ (turpmāk tekstā arī – atbildētājs) par parāda piedziņu un, atsaucoties uz Dzīvokļa īpašuma likuma 10., 13., 16.pantu, Civillikuma 1587., 1652.pantu un Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 10.panta trešo līdz piekto daļu, lūgusi piedzīt no atbildētāja parādu par sniegtajiem dzīvojamās mājas pārvaldīšanas/apsaimniekošanas, komunālajiem un citiem pakalpojumiem Ls 5 347,67, likumiskos procentus Ls 574,31 un noteikt prasītājai tiesības saņemt likumiskos sešus procentus gadā līdz sprieduma izpildes brīdim, kā arī piedzīt visus tiesāšanās izdevumus.

No prasības pieteikumā norādītā izriet, ka atbildētājs, būdams neapdzīvojamo telpu īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamajā mājā /adrese/, nav veicis prasītājai kā pārvaldniekam maksājumus par tās sniegtajiem dzīvojamās mājas pārvaldīšanas, apsaimniekošanas, komunālajiem un citiem pakalpojumiem, kā dēļ 2012.gada 1.jūlijā kopējais parāds ir Ls 5 347,67. Par samaksas nokavējumu atbildētājam jāmaksā arī likumiskie nokavējuma procenti – seši procenti gadā, kas par laika periodu no 2008.gada 1.novembra līdz 2012.gada 1.jūlijam ir Ls 574,31.

2013.gada 15.martā prasītāja Jūrmalas pilsētas tiesā iesniegusi pieteikumu par procentu un pieauguma pievienošanu, ar kuru lūgusi piedzīt no atbildētāja kopā Ls 7 131,78, norādot, ka kopš prasības celšanas atbildētājs maksājumus nav veicis, tādējādi parādu palielinot. 2013.gada 1.martā kopējais parāds ir Ls 7 131,78, tajā skaitā, likumiskie nokavējuma procenti Ls 800,43.

Ar Jūrmalas pilsētas tiesas 2013.gada 9.aprīļa spriedumu no atbildētāja prasītājas labā piedzīts apsaimniekošanas un pārvaldīšanas izdevumu pamatparāds Ls 6 331,35, likumisko procentu parāds Ls 800,43 un tiesāšanās izdevumi Ls 510,05. Prasītājai noteiktas tiesības saņemt no atbildētāja sešus procentus gadā no nesamaksātā pamatparāda līdz sprieduma pilnīgai izpildei (izsoles dienai). No atbildētāja valsts labā piedzīta valsts nodeva Ls 19,36 un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 0,36.

Atsaucoties uz lietā esošajām Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodaļas zemesgrāmatu apliecībām, tiesa konstatējusi, ka atbildētājam ir nostiprinātas īpašuma tiesības uz neapdzīvojamo telpu Nr.VI ar kadastra Nr. /kadastra numurs/, Nr.VII ar kadastra Nr. /kadastra numurs/un Nr.IX ar kadastra Nr. /kadastra numurs/, kas atrodas daudzdzīvokļu mājā /adrese/.

Tāpat tiesa konstatējusi, ka starp pusēm nav noslēgts dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgums, bet lietas materiāliem ir pievienots 2002.gada 1.oktobra dzīvojamās mājas pārvaldīšanas pilnvarojuma līgums, no kura izriet, ka dzīvojamās mājas /adrese/, dzīvokļu īpašnieki ir uzdevuši prasītājai pārvaldīt un apsaimniekot dzīvojamo māju, un dzīvokļu īpašnieki apņēmušies segt pārvaldnieka izdevumus, kas saistīti ar īpašuma pārvaldīšanu un apsaimniekošanu.

No prasītājas paskaidrojumiem tiesa konstatējusi, ka atbildētājs līdz 2008.gada 1.novembrim ir veicis maksājumus, bet no 2008.gada 1.novembra līdz 2013.gada 1.martam ir pārtraucis apmaksāt izdevumus, kas saistīti ar viņa īpašumā esošo neapdzīvojamo telpu apsaimniekošanu un lietošanu.

Tiesa citējusi likuma „Par dzīvokļa īpašumu", kas bija spēkā līdz 2010.gada 31.decembrim, 12. un 2.pantu, kā arī secinājusi, ka pienākumu piedalīties dzīvojamo telpu apsaimniekošanas un pārvaldīšanas izdevumu segšanā nosaka arī no 2011.gada 1.janvāra

spēkā esošā Dzīvokļa īpašuma likuma 13.panta un 10.panta 2.punkta noteikumi.

Tiesa konstatējusi ka prasītājas norādītais parāds Ls 7 131,78 sastāv no pamatparāda Ls 6 331,35 un likumiskajiem procentiem Ls 800,43, un prasītāja aprēķinājusi parādu par laiku no 2008.gada 1.novembra līdz 2013.gada 1.martam.

Atzīstot, ka atbildētājs nav cēlis iebildes par attiecīgo prasījumu, tiesa norādījusi, ka ir pamats uzskatīt, ka prasības pieteikumā norādītie apstākļi nav apstrīdēti, ir pamatoti, un ir pamats minēto parādu piedzīt no atbildētāja prasītājas labā.

Izvērtējusi apstākļus, kas saistīti ar likumisko procentu Ls 800,43 apmērā piedziņu, tiesa konstatējusi, ka prasītāja tos aprēķinājusi sešu procentu apmērā gadā no parāda summas par laiku 2008.gada 1.novembra līdz 2013.gada 1.martam.

Citējot Civillikuma 1756. un 1765.panta noteikumus un ņemot vērā, ka atbildētājs nav cēlis iebildes par procentu pamatojumu un apmēru, tiesa atzinusi, ka prasība šajā daļā nav apstrīdēta, procentu parāds pastāv, un tas ir piedzenams no atbildētāja prasītājas labā.

Tāpat tiesa atzinusi, ka apmierināma ir arī prasība daļā par tiesību noteikšanu prasītājai no atbildētāja saņemt sešus procentus gadā no neatmaksātās pamatsummas līdz sprieduma pilnai izpildei, norādot, ka minētā tiesība izriet no Civilprocesa likuma 195.panta noteikumiem.

Apelācijas sūdzību par pirmās instances tiesas spriedumu iesniedzis atbildētājs, lūdzot noraidīt prasību pilnā apmērā.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs norādījis, ka sprieduma nepareizība izpaužas turpmāk norādītajā.

Nav pamatota tiesas atsauce uz likumu „Par dzīvokļa īpašumu", jo šis likums nav spēkā.

Tiesa pareizi konstatējusi, ka starp pusēm dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgums nav noslēgts, tādēļ prasītājai bija jāceļ prasība par šāda līguma noslēgšanu, un no tā arī izrietētu maksa par visiem izdevumiem, kurus atbildētājam būtu jāapmaksā.

Prasītājas iesniegtais parāda aprēķins un pievienotās vērtības nodokļa piemērošana ir apstrīdama.

Nepamatoti ir apmierināta arī prasība par likumisko procentu piedziņu un līgumsodu, jo starp pusēm nav noslēgts līgums, kas paredzētu kavējuma naudas piedziņu, puses nav vienojušās par tā esamību un apmēru, un prasītājai vispār nav tiesību uz šādu prasījumu, jo tā nevar gūt peļņu no piedziņas prasījumiem.

Tāpat prasītājai nepamatoti noteiktas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja sešus procentus gadā no neatmaksātās pamatparāda summas līdz sprieduma pilnīgai izpildei.

Turklāt atbildētājs iepriekš norādītos argumentus nav varējis iesniegt, jo tiesa nepamatoti lietu izskatījusi bez atbildētāja un viņa pārstāvja klātbūtnes.

Apelācijas instances tiesas sēdē prasītājas pilnvarotais pārstāvis zvērināts advokāts Artis Vidžups apelācijas sūdzību neatzina, uzturēja prasību saskaņā ar tajā norādītajiem argumentiem.

Atbildētāja – apelācijas sūdzības iesniedzēja pilnvarotais pārstāvis zvērināts advokāts Normunds Dinsbergs uz tiesas sēdi nav ieradies, taču savā 2013.gada 27.oktobra iesniegumā (lietas 91.lapa) lūdzis lietu izskatīt bez viņa klātbūtnes un prasību noraidīt saskaņā ar apelācijas sūdzībā norādītajiem argumentiem.

Ievērojot norādīto un nekonstatējot Civilprocesa likuma 209.pantā noteiktos pamatus lietas izskatīšanas atlikšanai, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka saskaņā ar šī likuma 156.panta pirmo daļu un 428.panta otro daļu, lietu iespējams izskatīt atbildētāja pārstāvja prombūtnē.

Motīvu daļa

Noklausījusies prasītājas pārstāvja paskaidrojumus tiesas sēdē un novērtējusi tos kopsakarā ar lietas materiāliem, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un prasība ir apmierināma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu un 430.panta trešo daļu, apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Savukārt, saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu: (..) ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākas instances tiesas sprieduma motivācijai.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos apstākļus un devusi tiem pareizu juridisko novērtējumu, kā arī objektīvi un vispusīgi novērtējusi iesniegtos pierādījumus.

Tādējādi atzīstams, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, un tā kā nav pamata pārvērtēt pirmās instances tiesas secinājumus, tad, atbilstoši Civilprocesa likuma 432.panta piektās daļas noteikumiem, Civillietu tiesu kolēģija, pievienojoties pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai, tajā norādītos apsvērumus neatkārto.

Apelācijas sūdzībā izteiktos argumentus Civillietu tiesu kolēģija atzīst par nepamatotiem turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

No prasības pieteikumā norādītā, prasītājas iesniegtā parāda aprēķina un pirmās instances tiesas konstatētā izriet, ka atbildētāja parāds par dzīvojamās mājas pārvaldīšanas, apsaimniekošanas, komunālajiem un citiem pakalpojumiem kopā Ls 6 331,35 apmērā izveidojies, neveicot prasītājas izrakstīto rēķinu apmaksu laika periodā no 2008.gada 1.novembra līdz 2013.gada 1.martam. Šis fakts apelācijas sūdzībā nav apstrīdēts, tas atbilst lietas materiāliem un līdz ar to apelācijas instances tiesa to nepārbauda.

Civillikuma 3.pants noteic, ka katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības.

Tādējādi Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa spriedumā pamatoti atsaukusies gan uz likuma „Par dzīvokļa īpašumu", kas bija spēkā līdz 2010.gada 31.decembrim, gan tā spēkā esamības statusu mainošo Dzīvokļa īpašuma likumu, kas ir spēkā ar 2011.gada 1.janvāri, jo atbildētāja neizpildītās maksājuma saistības veidojušās un pastāvējušas jau likuma „Par dzīvokļa īpašumu" spēkā esamības periodā un turpinājušas pieaugt arī laikā, kad spēkā bija stājies Dzīvokļa īpašuma likums. Līdz ar to šajā jautājumā izteiktie pārmetumi pirmās instances tiesai ir nepamatoti.

Saskaņā ar likuma „Par dzīvokļa īpašumu" (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2009.gada 31.decembrim) 12.pantu dzīvokļa īpašnieks sedz nepieciešamos izdevumus, kas saistīti ar dzīvojamās mājas, tās komunikāciju un iekārtu uzturēšanu, ekspluatāciju un remontu, kā arī ar zemes gabala uzturēšanu, proporcionāli sava dzīvokļa īpašuma lielumam, tāpat arī norēķinās par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem neatkarīgi no tā, vai dzīvokļa īpašnieks ir mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanai un apsaimniekošanai izveidotās dzīvokļu īpašnieku sabiedrības dalībnieks un vai viņš ir vai nav noslēdzis attiecīgu līgumu (..).

Arī šobrīd spēkā esošā Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta 2. un 3.punkts paredz, ka dzīvokļa īpašniekam ir pienākums: segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13.pantā noteiktajā kārtībā un norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana).

Tādējādi atbildētāja kā neapdzīvojamo telpu īpašnieka saistība norēķināties par saņemtiem dzīvojamās mājas pārvaldīšanas, apsaimniekošanas, komunālajiem un citiem pakalpojumiem pastāv uz likuma pamata, līdz ar ko apstāklim, ka atbildētājs nav noslēdzis ar prasītāju individuālu līgumu un prasītāja nav cēlusi prasību par tāda līguma noslēgšanu, konkrētajā gadījumā nav juridiskas nozīmes. Secīgi, arī šie apelācijas sūdzības argumenti atzīstami par nepamatotiem.

Tāpat par nepamatotiem tiesu kolēģija atzīst apelācijas sūdzībā izteiktos apsvērumus par prasītājas iesniegtā parāda aprēķina un pievienotās vērtības nodokļa piemērošanas apstrīdamību. Šāds iebildums apelācijas sūdzībā izteikts formāli un pēc būtības aprēķins nav apstrīdēts.

Kā tiesu kolēģija konstatējusi jau iepriekš, apelācijas sūdzībā nav apstrīdēts pirmās instances konstatētais fakts, ka atbildētāja parāds par dzīvojamās mājas pārvaldīšanas, apsaimniekošanas, komunālajiem un citiem pakalpojumiem par laiku no 2008.gada 1.novembra līdz 2013.gada 1.martam kopā ir Ls 6 331,35.

Civillikuma 1756.pants noteic, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Savukārt, 1759.panta 1.punkta noteikts, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Saskaņā ar 1765.pantu procentu apmērs (..) gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, (..) ir seši procenti no simta gadā.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka atbildētājs ir pieļāvis samaksas nokavējumu, jo prasītājas izrakstītos rēķinus tajos norādītajos termiņos nav apmaksājis, līdz ar ko viņam iestājies likumā noteikts pienākums maksāt prasītājai likumiskos procentus, ko prasītāja aprēķinājusi atbilstoši likumam, t.i., sešus procentus gadā.

Līdz ar to par nepamatotu atzīstami apelācijas sūdzībā izteiktie iebildumi par likumisko procentu piedziņas prasījuma apmierināšanu un tiesību noteikšanu prasītājai saņemt no atbildētāja sešus procentus gadā no neatmaksātās pamatparāda summas līdz sprieduma pilnīgai izpildei, jo šādas tiesības prasītājai noteic likums.

Civillietu tiesu kolēģija nevērtē apelācijas sūdzībā izteiktos apsvērumus par līgumsodu un kavējuma naudu, jo šādu prasījumu prasītāja nav pieteikusi, līdz ar ko tas nav izskatīšanas priekšmets šajā lietā.

Par nepamatotiem Civillietu tiesu kolēģija atzīst apelācijas sūdzībā izteiktos pārmetumus pirmās instances tiesai par lietas izskatīšanu bez atbildētāja un viņa pārstāvja klātbūtnes.

No lietas materiāliem redzams, ka atbildētājam tiesas pavēste par pirmās instances tiesas sēdi 2013.gada 26.martā, kad lieta izskatīta pēc būtības, nosūtīta likumā noteiktā kārtībā jau 2012.gada 17.oktobrī. No lietas materiāliem neizriet, ka viņš tiesu būtu informējis par savas neierašanās iemesliem vai lūdzis lietas izskatīšanu atlikt. Arī par savu pilnvaroto pārstāvi atbildētājs tiesu nav informējis. Zvērinātam advokātam Normundam Dinsbergam izsniegtā pilnvara lietā iesniegta tikai kopā ar apelācijas sūdzību 2013.gada 25.aprīlī.

Šādos apstākļos Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa pareizi nav konstatējusi tiesisku pamatu atlikt lietas izskatīšanu un izskatījusi lietu atbildētāja prombūtnē.

Turklāt, kā atzīts judikatūrā, tiesības uz taisnīgu tiesu tiek nodrošinātas, atbilstošo procesuālo kārtību regulējošo normu ietvaros panākot likumīga un pamatota sprieduma pieņemšanu. Personas klātbūtne procesā nav pašmērķis, viņas paskaidrojumiun argumentācija ir viens no līdzekļiem, kā panākt tiesisku spriedumu (*sk. Augstākās tiesas Senāta 2010.gada 24.novembra spriedums lietā Nr.SKC-233*).

Ievērojot iepriekš norādīto un pirmās instances tiesas spriedumā konstatētos faktus un to juridisko novērtējumu, kam apelācijas instances tiesa pievienojas, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka prasītājas prasība ir apmierināma, piedzenot no atbildētāja parādu par dzīvojamās mājas pārvaldīšanas, apsaimniekošanas, komunālajiem un citiem pakalpojumiem Ls 6 331,35 un likumiskos nokavējuma procentus par laiku no 2008.gada 1.novembra līdz 2013.gada 1.martam Ls 800,43.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 195.pantam un ievērojot prasītājas lūgumu, pēdējai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no atbildētāja likumiskos procentus - sešus procentus gadā no parāda pamatsummas (Ls 6 331,35), bet nepārsniedzot tās apmēru.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi un izvērtējusi lietas faktiskos apstākļus un taisījusi pamatotu un likumīgu spriedumu, prasību apmierinot. Apelācijas sūdzībā norādītie argumenti apstiprinājumu nav guvuši.

Apmierinot prasību, saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami pēdējās samaksātie tiesas izdevumi, proti, valsts nodeva par prasību Ls 264,75 (lietas 4., 25.lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 3,30 (lietas 4.lapa), kopā Ls 268,05 (Ls 255,56 + Ls 9,19 + Ls 3,30 = Ls 268,05).

Tāpat, apmierinot prasību, saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta „b" apakšpunktu no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami izdevumi advokāta palīdzības samaksai, kas prasītājai radušies, apmaksājot zvērināta advokāta Arta Vidžupa izrakstītus rēķinus par juridisko palīdzību šajā lietā pirmās un apelācijas instances tiesā kopā Ls 423,50 apmērā (lietas 64., 65., 95., 96.lapa).

Tādējādi kopā no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami tiesāšanās izdevumi Ls 691,55 (Ls 268,05 + Ls 423,50 = Ls 691,55).

Atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta jēgai un būtībai, no atbildētāja valsts ienākumos piedzenami iepriekš nesamaksātie tiesas izdevumi, proti, par parāda un procentu pieaugumu nesamaksātā valsts nodeva Ls 19,36 ((Ls 7 131,78 – Ls 5 000)) x 1,6 % + Ls 250 – Ls 264,75 (prasītājas samaksātā valsts nodeva) = Ls 19,36) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 3,63, jo, atbilstoši lietas materiāliem (lietas 2.lapa), Tiesu informācijas sistēmas pavēstu uzziņai (lietas 90.lapa) un pasta iestāžu noteiktajiem tarifiem, kopējie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu pirmās un apelācijas instances tiesā šajā lietā ir Ls 6,93 (Ls 6,93 – Ls 3,30 (prasītājas pie prasības pieteikuma iesniegšanas samaksātie (lietas 4.lapa)) = Ls 3,63).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1}pantu, atbildētājam nosakāms sprieduma labprātīgas izpildes termiņš - desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 195., 204.^{1} un 432.pantu, Civillietu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a:

apmierināt SIA „Latmāja" prasību pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu SIA „Latmāja", reģistrācijas Nr.40003417619, parādu Ls 6 331,35, likumiskos nokavējuma procentus par laiku no 2008.gada 1.novembra līdz 2013.gada 1.martam Ls 800,43 un tiesāšanās izdevumus Ls 691,55, pavisam kopā Ls 7 823,33 (septiņi tūkstoši astoņi simti divdesmit trīs latus, 33 santīmus).

Noteikt SIA „Latmāja" tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. A/ sešus procentus gadā no parāda pamatsummas (Ls 6 331,35), bet nepārsniedzot tās apmēru.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos valsts nodevu Ls 19,36 (deviņpadsmit latus, 36 santīmus).

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 3,63 (trīs latus, 63 santīmus).

Noteikt, ka maksājuma dokumenti par tiesas izdevumu (valsts nodevas un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu) samaksu valsts ienākumos tiem paredzētajos kontos sprieduma labprātīgas izpildes gadījumā iesniedzami Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas kancelejā.

Noteikt sprieduma labprātīgas izpildes termiņu - desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese A.Veita

Tiesnese M.Zelmene